

Prezidentas Henris B. Airingas
Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

Visuomet Jį atminti

Ar galėtumėte kartu su manimi įsivaizduoti pranašą Moronį, raizantį paskutinius Mormono Knygos žodžius ant aukso plokštelių? Jis buvo vienas. Jis matė, kaip krito jo tauta, jo žmonės ir jo šeima. Žemė buvo „vientisas nuolatinis [karo] ratas“ (Mormono 8:8). Tačiau jis neprarado vilties, nes matė mūsų dienas! Ir iš viso to, ką galėjo parašyti, jis pasirinko kviesti mus *atminti* (žr. Moronio 10:3).

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas (1895–1985) mėgo mokyti, kad žodyne pats svarbiausias galėtų būti žodis *atminti*. Jis sakė, jog dėl to, kad sudarėme sandoras su Dievu, „svarbiausia yra [jas] atminti“.¹

Žodį *atminti* galite rasti daugelyje Raštų vietų. Nefis, drausmindamas savo brolius, dažnai kvietė juos atminti Viešpaties žodžius ir prisiminti, kaip Dievas išgelbėjo jų protėvius (žr. 1 Nefio 15:11, 25; 17:40).

Karalius Benjaminas savo didingoje atsisveikinimo kalboje septynis kartus pavartojo žodį *atminti*. Jis vylėsi, kad jo žmonės atmins „Dievo didybę [...] ir jo gerumą, ir didį kantumą“ jiems (Mozijo 4:11; taip pat žr. 2:41; 4:28, 30; 5:11–12).

Įsteigęs sakramentą, Gelbėtojas kvietė savo mokinius priimti tuos simbolius Jo aukai atminti (žr. Luko 22:19). Kiekvienoje sakramento maldoje girdime žodį *visuomet* einantį prieš žodį *atminti* (žr. DS 20:77, 79).

Mano žinia – tai kvietimas, netgi maldavimas, atminti. Štai trys pasiūlymai, ką galėtumėte atminti kas savaite, kai priimate šventus sakramento simbolius. Viliuosi, jie padės jums taip pat, kaip padėjo man.

Atminkite Jėzų Kristų

Pirmiausia atminkite Gelbėtoją. Atminkite, kas Jis buvo būdamas žemėje, kaip Jis kalbėjo kitiems ir kaip rodė maloningumą Savo veiksmais. Atminkite, su kuo Jis leido laiką ir ko Jis mokė. Gelbėtojas „vaikščiojo, darydamas gera“ (Apaštalių darbų 10:38). Jis lankė ligonius. Jis buvo pasišventęs vykdyti Savo Tėvo valią.

Labiausiai galime atminti, kokią nenusakomą kainą Jis sumokėjo iš meilės mums, kad panaikintų mūsų nuodėmių dėmę. Mūsų troškimas sekti Juo auga, kai atminsime Jį. Norėsime būti šiek tiek malonesni, atlaidesni ir labiau linkę siekti Dievo valios ir ją vykdyti.

Atminkite, ką turite daryti geriau

Sunku mąstyti apie Gelbėtoją, Jo tyrumą ir tobulumą negalvojant, kokie ydingi ir netobuli esame, palyginus su Juo. Sudarėme sandoras paklusti Jo įsakymams, tačiau dažnai nesilaikome šio aukšto standarto. Tačiau Gelbėtojas žinojo, kad taip nutiks, ir todėl davė mums sakramento apeigas.

Sakramento ištakos yra Senojo Testamento aukų pateikimo ritualuose, kurie apėmė nuodėmės išpažinimą (žr. Kunigų 5:5). Daugiau nebeaukrojame gyvulių, tačiau vis tiek galime atsisakyti savo nuodėmių. Raštuose tai vadinama sudužusios širdies ir atgailaujančios dvasios auka (žr. 3 Nefio 9:20). Ateikite į sakramentą su atgailaujančia širdimi (žr. DS 59:12; Moronio 6:2). Jei tai darysite, gausite nuodėmių atleidimą ir nenuklysite nuo kelio, vedančio atgal pas Dievą.

Atminkite jūsų daromą pažangą

Viliuosi, kad per sakramentą įvertindami savo gyvenimą nesutelkiate minčių vien tik į tai, ką padarėte blogai, bet atsimenate ir ką padarėte teisingai – tas akimirkas, kada jautėte, jog Dangišskasis Tėvas ir Gelbėtojas patenkinti jumis. Per sakramentą galite skirti akimirką paprašyti Dievą padėti jums pamatyti tuos dalykus. Jei tai darysite, pažadu, kad kai ką pajusite. Pajusite viltį.

Kai taip darydavau, Dvasia patvirtindavo man, kad nors dar labai toli esu nuo tobulumo, šiandien esu geresnis, nei buvau vakar. Ir tai suteikia man pasitikėjimo, kad dėl Gelbėtojo rytoj galiu būti dar geresnis.

Visuomet – tai ilgas laikas ir apima daug sutelktų pastangų. Iš patirties žinote, kaip sunku visą laiką galvoti apie vieną dalyką. Tačiau nesvarbu, kaip jūs laikotės pažado nuolat Jį atminti, Jis visuomet atsimena jus.

Gelbėtojas žino jūsų iššūkius. Jis žino, ką reiškia, kai gyvenimo rūpesčiai užgrūna jus. Jis žino, kaip stipriai jums reikia palaiminimo, „kad Jo Dvasia *visuomet* būtų su“ jumis, kuris gaunamas nuolat Jį atmenant ir paklūstant Jam (DS 20:77; kursyvas pridėtas).

Tad Jis, dar kartą siūlydamas galimybę paliudyti Jo aki-vaizdoje, kad visuomet atminsitė Jį, kviečia jus kiekvieną savaitę grįžti prie sakramento stalo.

IŠNAŠA

1. Spenseris V. Kimbolas, „Circles of Exaltation“ (kreipimasis į Bažnyčios švietimo sistemos religijos mokytojus, 1968 m. birželio 28d.), 5.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Gyvenimas kartais būna neramus, ir mums gali būti sunku visuomet atminti mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų. Tačiau sakramentas kiekvieną savaitę suteikia ypatingą progą apmąstyti Jo gyvenimą ir mokymus. Su tais, kuriuos mokote namuose, apsvarstykite, kaip panaudosite tas tylias akimirkas dabar, ir aptarkite, kaip galėtumėte dar labiau susitelkti į Gelbėtoją. Kaip tomis akimirkomis galite apmąstyti dalykus, kuriuos jums reikėtų patobulinti? Kodėl verta atminti pažangą, kurią darote kas savaitę?

JAUNIMAS

Trys atmintini dalykai

Žodis *atminti* Mormono Knygoje kartojamas daugelį kartų. Nefis ragino savo brolius atminti, kaip Dievas išgelbėjo jų protėvius. Karalius Benjaminas prašė savo žmonių atminti Dievo didybę. O Moronis nurodė savo skaitytojams atminti, koks gailėstingas Viešpats yra.

Gyvybiškai svarbu atminti Gelbėtoją. Mes net sudarome sandorą visuomet Jį atminti kaskart, kai priimame sakramentą. Prezidentas Airingas kviečia per sakramentą atminti tris dalykus:

- 1. Atminti Jėzų Kristų.** Raštuose skaitome apie tai, kaip Gelbėtojas tarnavo ir rodė meilę kitiems. Kaip jaučiate Jo meilę? Kaip galite tarnauti ir rodyti meilę kitiems, kaip tai darė Gelbėtojas?
- 2. Atminti, ką turite daryti geriau.** Atgailaujančia širdimi apmąstykite praėjusią savaitę. Pasirinkite vieną dalyką, kurį galite pakeisti, ir užrašykite, kaip sieksite pažangos. Pasidėkite savo užrašytą tikslą ten, kur galėsite dažnai matyti.
- 3. Atminkite savo daromą pažangą.** Paprašykite Dievą, kad padėtų jums pamatyti, kokią pažangą padarėte. Užrašykite savo jausmus.

Nesame tobuli, tačiau Gelbėtojas žino tai. Štai kodėl Jis prašo mūsų Jį atminti. Jo atminimas suteikia vilties ir padeda mums norėti tobulėti. Prezidentas Airingas sako, kad „Jis visuomet atmena jus“, net tada, kai mes neatmename Jo.

„Prisimin[kite], koks gailėstingas buvo Viešpats“ (Moronio 10:3).

VAIKAI

Atminti Jėzų

Raštuose mokoma, kad turėtume visuomet atsiminti Jėzų Kristų. Tai reiškia, kad turime *daug* galvoti apie Jį ir sekti Jo pavyzdžiu!

Pastatykite Jėzaus paveikslą ten, kur dažnai jį matysite.

„Ir jeigu visuomet prisiminsite mane, mano Dvasia bus su jumis“ (3 Nefio 18:7).

Pažinkite ją ir jos šeimą

Lankomasis mokymas – tai nuoširdus būdas pažinti ir pamilti kiekvieną seserį, kad galėtume padėti jai sustiprinti savo tikėjimą ir tarnauti jai.

Tikėjimas, šeima, parama

Rita Džepson ir jos lankančioji sesuo tapo geromis draugėmis, kai susitikdavo ir dalindavosi Evangelijos principais. Susitikimuose jos joms dar patinka žodžių žaidimai. Ritai lankomajame mokyme tai patinka labiausiai, nes ji žino, kad jos yra draugės, ir kad aplankymas nėra tik varnelės pažymėjimas sąrašė. Yra tiek daug dalykų, kuriuos seserys gali daryti per apsilankymus, pavyzdžiui, kol vaikai žaidžia, jos gali pasivaikščioti kartu arba išravėti piktžolės daržė.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė: „Pamaty[kite] save kaip ypatingus Viešpaties atstovus Jo vaikams. [...] Norime viltis, kad pradėsite nesuvidinto, į Evangeliją orientuoto rūpesčio nariais erą, rūpinsitės ir prižiūrsitės su atjauta vienas kitam, visais prasmingais

būdais tenkinsite dvasinius ir materialius poreikius.“¹

Viešpats per Mozę įsakė Izraelio vaikams, kad ateivis gyventų „tarp jūsų kaip vietini[s]; mylėkite juos kaip patys save“ (Kunigų 19:34). Kai pradėsime savo tarnystę, seserys, kurias lankome, gali būti nepažįstamos kaip ateiviai, tačiau kai pradėsime pažinti jas ir jų šeimas, mūsų troškimas „nešti viena kito[s] naštas, kad jos būtų lengvos“ auga ir mūsų širdys bus sujungtos „vienybė ir meilė viena kita[ai]“ (Mozijo 18:8, 21).

Reina I. Aburto, antroji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje, prisimena metą, kai buvo neseniai išsiskyrusi nauja Bažnyčios narė. „Mano lankančios mokytojos atėjo į mano namus, – sakė ji, – ir atnešė šiltą bendrystės ir meilės jausmą į mano širdį.“²

Apsvarstykite

Kokias artėjančia datas, svarbias jūsų lankomų seserų šeimose, turėtumėte žinoti ir atminti?

IŠNAŠOS

1. Džefris R. Holandas, „Ypatingi atstovai“, 2016 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
2. Reina I. Aburto, „What Has Relief Society Been for Me?“ Brigamo Jango universiteto moterų konferencija, 2017 m. gegužės 5 d., LDS.org.

Tarnystė

Kai labiau pažįstame ir mylime kiekvieną lankomą seserį ir jos šeimą, gauname asmeninį įkvėpimą žinoti, kaip patenkinti viena kitos dvasinius ir materialius poreikius.